

ballager, som ikke opfylder regler om tilmelding til pant- og returordninger eller pantmærkning, vil kunne foretage beslaglæggelse på stedet og efterfølgende fremsætte sagen for retten indenfor 24 timer, jf. retsplejelovens § 806, stk. 3, hvis den pågældende anmoder om det. Det bemærkes, at tilsynsmyndigheden kan træffe endelig afgørelse om beslaglæggelsen, hvis den, som indgrebet retter sig imod, meddeler skriftligt samtykke til indgrebet, jf. retsplejelovens § 806, stk. 7. Retsplejelovens §§ 807 til 807d indeholder nærmere regler om gennemførelse af beslaglæggelse m.v.

Det foreslås i forslaget til § 111 a, stk. 3, at produkterne, varerne eller emballagerne henstående hos producenter, importører eller forhandlere skal kunne beslaglægges eller tages i bevaring af tilsynsmyndigheden, indtil den, der godtgør adkomst til varerne mv., lovliggør forholdet ved tilmelding og/eller mærkning til den relevante pant- eller returordning. En sådan tilmelding vil kunne ske på stedet.

Bestemmelsen er udformet generelt til brug for varer, produkter eller emballager, der er eller vil blive omfattet af pantordninger efter miljølovgivningen. På nuværende tidspunkt er der alene etableret en pantordning for emballager til øl og visse læskedrikke, hvorfor bestemmelsen for nuværende alene tænkes anvendt i forbindelse med overtrædelser af denne ordning.

I relation til pantsystemet for emballager til øl og visse læskedrikke kan der efter de gældende regler, når det ved kontrolbesøg i detailhandlen, restauranter mv. konstateres, at der markedsføres eller sælges engangsemballage omfattet af pant- og retursystemet uden den krævede pantmærkning, rejses tiltale efter pantbekendtgørelsen. Overtrædelser af bekendtgørelsen kan straffes med bøde. Tilsynsmyndigheden vil endvidere henstille, at varepartiet skal pantmærkes, men har i dag ingen retshåndhævelsesmidler til at få dette effektueret på stedet. I praksis betyder dette, at salget af upantmærkede engangsemballage kan fortsætte uhindret, når tilsynsmyndigheden forlader forretningsstedet, hvilket typisk sker.

For at formålet med tilsynet ikke forspildes, og for at hindre en fortsat overtrædelse af reglerne om pantmærkning, foreslås det derfor i § 111 a, stk. 1, at tilsynsmyndigheden skal kunne beslaglægge de på forretningsstedet og de i forretningsstedet tilhørende lagerlokaler henstående upantmærkede emballager. Hermed menes alle de lokaler, som den forretningsdrivende umiddelbart har adgang til fra forretningsstedet – herunder lagerfaciliteter i samme ejendom eller nærliggende ejendomme. Tilsynsmyndigheden vil samtidig kunne kræve, at forhandleren (ejereren eller

den erhvervsdrivende, der har emballagerne i besiddelse på tidspunktet for tilsynet) umiddelbart foretager de nødvendige skridt for tilslutning til pantsystemet og påsætning af pantmærker, inden den pågældende får emballagerne udleveret.

Personkredsen er defineret således, at både den, der ejer varerne, produkterne eller emballagerne og den, der har dem i besiddelse på et forretningssted er omfattet. Personkredsen er afgrænset således, for at hindre omgåelse af pantreglerne med henvisning til, at de varer, produkter eller emballager, der henstår i en forretning, ikke tilhører forretningens indehaver, og at denne derfor ikke kan være ansvarlig for forholdet.

Endvidere foreslås i § 111 a, stk. 2, indført en mulighed for tilsynsmyndigheden til at tage partier af produkter, varer eller emballager i bevaring, når disse i forbindelse med tilsyn af transporter mellem det danske toldområde og toldområdet i et andet EU-land findes ikke at overholde de til pantreglerne hørende tilmeldingsforpligtelser. Modsat beslaglæggelse efter forslaget til ny § 111 a, stk. 1, er der ikke krav om, at bevaring efter denne bestemmelse skal ske under hensyntagen til reglerne i retsplejelovens kapitel 74. Forslaget minder derfor om den tilsvarende bestemmelse i toldlovens § 83, stk. 1, 1. pkt. Bevaringsbestemmelsen tænkes alene anvendt ved klart objektivt konstaterbare overtrædelser af reguleringen. Dvs. hvor importøren ikke er tilmeldt pant- og returordningen.

Det foreslås i § 111 a, stk. 3, at når forholdet er lovliggjort i henhold til miljøbeskyttelseslovens § 9 og regler udstedt i medfør heraf, herunder ved forevisning af dokumentation for tilmelding og køb af pantetiketter, kan emballagerne udleveres til den, der godtgør adkomst til varerne m.v.

Det er ligeledes efter bestemmelsen et krav, at de sagsomkostninger, som påløber i forbindelse med bevaringen eller beslaglæggelsen, herunder transport af emballagerne og omkostninger til opbevaring af emballagerne, skal betales forud for udlevering.

Det bemærkes, at der alene vil kunne kræves betaling for faktisk dokumenterbare udgifter i forbindelse med bevaringen eller beslaglæggelsen. I den forbindelse bemærkes, at det påtænkes at anvende Dansk Retursystem A/S' lagerfaciliteter til opbevaringen af emballagerne, idet dette vurderes at være langt billigere end at anvende professionelle lagerhoteller. Opbevaring hos Dansk Retursystem A/S har endvidere den fordel, at eventuel efterfølgende destruktion vil kunne foregå kontrolleret – samtidig med at det sikres, at de destruerede emballagematerialer genanvendes på korrekt vis. Dansk Retursystem A/S vil på baggrund af omkostningerne til lagerfacilliterne beregne